

NÄRMERE OM SABOTASJEN PAA SVENSKA KULELAGERFABRIKENS LAGER: Ved 18 tiden

mandag 27. nov.

blev Oslos centrum rystet av 3 eksplosjoner. Det var Kongensgt. II og den tilstøtende bygning mot Nedre Slottsgate som sprang i luften. I disse eiendommer har firmaet Norsk Kulelager Aktieselskap S K F sine kontorer og lagre. Ved brannvesenets ankomst stod bygningene i lys lue og brannmannskapene stod hjelpeføsse overfor flammehavet. Skaden blev total. Ingen mennesker kom til skade. Brannens aarsak maa være et besøk litt tidligere paa eftermiddagen av hjemmestyrkenes "husleiekontroll" som hadde funnet ut at her var det litt for meget krigsviktige saker paa ett sted. I s k f's eiendommer var nemlig lagret 60 tonn kule- og rullelagre til en verdi av 2-3 mill. kroner. Tyskerne visste ogsaa dette, og de hadde nylig hatt en representant fra den store S K F -fabrikk i Schweinfurt her oppe for aa se paa lagret og undersøke mulighetene for aa "kjøpe" og overføre det til Herrefolkets hjemland. Imidje tid ordnet den norske "husleiekontroll" saken og var hjemlige krigsindustri og transport (den siste gaar nu 80% for tyskerne) blev samtidig berørt og viktige maskin og reservedeler. Som bekjent har de tyske kulelagerfabrikker i lang tid vært et av de allierte flyvaabens utvalgte bombemål, og allierte forhandlere har vært i Sverige og kjøpt opp hele den svenske produksjonen av kulelager. Lagret i Kongensgate II og Nedre Slottsgate var kommisjonslager og tilhørte SKF, Göteborg. Salig ihukommende den hurtige svenske service etter bombingen av Knaben Molybdengruver, frabær vi soas denne gang utvidet svensk "Krigshjelp" i form av kulelager.

SØNDAG 26.nov.KL 14 var det en voldsom eksplosjon med paafølgende brann i "Automobilfabrikken", Sandakerveien 112. Denne fabrikken som gikk 100% for Wehrmacht var spesielt beskjæftiget med aa ombygge rekviserte norske personbiler til mitraljøsebiler og lign. Fabrikkens maskiverksted blev helt ødelagt.

SABOTASJEN. Hver gang det smeller, gaar ogsaa norske verdier tapt. Det er ikke til aa undgaa fordi tyskerne lagrer bensin og olje i norske bensinstasjoner, de oppbevarer flydeler og annet krigsmateriell i norske bedrifter, de reparerer sine egne og stjaalne norske skib ved norske verksteder osv. Alle er enige om aa beklage ødeleggelsen av norsk eiendom. Hos dem som tenker kort, melder det seg kanskje en liten tvil: Kan dette være riktig? De som overhodet ikke tenker, kritiserer sabotasjen aapent.

Frankrike ble befriid saa hurtig at ødeleggelsene maalt med krigens maalestokk blev . . . saa. De franske innenriks styrker har ikke den minste del av æren for det. Hvad bestod saa deres innsats i ? De sprengte franske broer og franske jernbaner. I det hele gjorde de sitt ytterste for aa ødelegge den delen av det franske kommunikasjonsnettet som var en vesentlig ferutsetning for de tyske tilførsler til fronten. En maaned før invasjonen bombet alliert fly franske kommunikasjonssentra og franske fabrikker som arbeidet for tyskerne. Fransk eiendom og franske liv strøk med. Uten disse angrep hadde invasjonen neppe lett seg gjennemføre i sommer, og den avgjørende vendig i krig-en som invasjonen betød, blitt utsatt. Befrielsen kostet Frankrike og den vil koste her. Naar norske Hjemmestyrker gjennem sine aksjoner ogsaa ødelegger norsk eiendom, maa tap og vinning veies mot hinanden. Sabotasje spør oss til en viss grad for bombing. Tyske militære interesser har vært haardt rammet gjennem sabotasjen i den senere tid. Skulle det samme vært utrettet gjennem bombing, er det ikke tvil om at tapet av norske verdier ville blitt langt større. Selv den viktigste presisjonsbombing kan paa langt nær maale seg med sabotasje i "treffsikkerhet". Sabotasjen har praktisk talt ikke krevet norske liv. Et er ikke til aa undgaa at sivile blir drept ved bombeangrep. Selv om én ser bort fra den skede bombefaren, er det naivt aa tro at de norske verdier alt i alt kan spares ved aa la sabotasjen være. Jo snarere tyskerne blir slaatt, jo mer vil det bli spart av norsk eiendom og norske liv. Jo lengre krigen drar ut, jo mere tid faar tyskerne til planmessig aa ødelegge norsk eiendom. Dette er ikke spaadom. Nord-Norge og Nederland i dag er bevis nok. Vi er hverken innbilske eller naive nok til aa tro at norske Hjemmestyrkers sabotasjeaksjoner kan avgjøre krigen, men de er av de huggene som sammen med mange andre feller den tyske krigsmakt.

**HJELP.** Den ytterste nød truer vaare landsmenn i Nord-Norge. Heller ikke for dem som er kommet til Sør-Norge er gjenvordighetene slutt. De ferreste av dem kjenner noen som kan hjelpe dem, og naziorganisasjonene vil de nødig henvende seg til. Nu skal det vise seg om den solldaritet og det samhold vi har snakket saa høyt om under krigen, er en realitet. Hjelp dine landsmenn nordfra. Der det er upolitiske humanitære foreninger paa forhaand, maa disse ta seg av hjelpevirksomheten. Der slike foreninger ikke fins, maa gode nordmenn staa seg sammen og ta ledelsen. Men alle maa sky de nazistiske organisasjoner hvis eneste hensikt er aa staa politisk mynt paa befolkningens modstilstand. Vi maa heller ikke hjelpe paa en slik maate at deportasjonen blir fremmet, for da blir det lettere for nazistene aa legge nye byer og bygder øde. Du som ikke har noen spesiell annen oppgave paa Hjemmefronten, SETT DEG I SVING OG FORETA INNSAMLINGER BLANT GODE NORDMENN. H J E L P. RETTSOPPGJØRET. Vim lovet forleden aa bringe in ekstenso en erklæring fra ansvarlig hold i Norge som blev lest opp i Londonkringkastingen forrige mandag. Her er den : " Den norske Régjering har i samraad med Hjemmefrontens Ledelse forberedt rettsoppgjøret i Norge etter krigen. Lovene har faatt den nødvendige suppling i tide slik at det ikke skal bli mulig for noen aa smyge seg bort fra sitt ansvar. Det er aapnet en gang til aa idømme dødsstraff for de store forrædere mot land og folk, og vanlige smaanazister vil bli dømt til tap av almen tillit slik at de aldri kan ha offentlige eller annen særlig betrodd stilling. Nazistene skal faa arbeide, og arbeide hardt for aa opprettholde livet. Det økonomiske oppgjør er grundig forberedt, og de som har beriket seg paa krigen, skal ikke faa noen glede av de midlene de har sikret seg. Tyskerne som har gjort seg skyldig i krigsforbrytelser i Norge, skal ogsaa stilles for retten her. Vi ber alle nordmenn om aa hjelpe til saa dette oppgjøret kan gaa unna raskt og paa rettferdig maate. Det er en plikt aa legge merke til de forbrytelser nazistene begaar, baade de norske og de tyske. Ingen skal gaa fri, men ingen skal heller straffes uhørt. Det er et retslig oppgjør vi skal ha. Vi bruker ikke nazistenes metoder. Lynsj-justis gjør dessuten ofrene til martyrer, og krigsforbryterne fortjener det ikke. Franskmennene begynte aa klippe haaret av tyskerjentene etter befrielsen, men de sluttet meget snart med det, for det førte til at jentene fikk alle snille menneskers sympati. Den eneste virkelig effektive maaten aa stgaffe nazistene og krigsforbryterne paa, er aa stille dem for retten og faa dem dømt som andre forbrytere. Et grundig oppgjør med nazismen kan bare oppnåes ved at alle samler bevismateriale til hjelp for retten. Gaa derfor igang fra idag av med aa sikre bevisene for forbrytelser som du vet er begaatt og var til det ytterste oppmerksom i denne kritiske overgangstiden. Vi skal ha frem i lyset hvert eneste av de overgrep som er gjort og blir gjort av tyske og norske nazister fra nu av og til krigen er slutt. La hverken dem eller oss være i tvil om det et eneste øyeblikk. Legg særlig merke til: 1) Hvem som er medlemmer av ns og hvem av dem som har tatt i mot raaben til bruk mot nordmenn eller norske allierte. 2) Politifolk, norske og tyske, som foretar arrestasjoner av norske patrioter og hvordan de oppfører seg under arrestasjonene og forhørene. 3) Hvilk-en nordmann som staar i gestapos tjeneste. 4) Alle grusomheter tyskerne begaar mot nordmenn og andre ikke-tyskere. 5) De økonomiske transaksjonene til folk som har beriket seg paa krigen ved aa ta imot høy betaling av tyskerne, ved aa trekke penger ut av offentlige gasser, ved aa stjele organisasjoners midler eller ved aa utplyndre privatpersoner. Hver eneste opplysning som kan bevise noe, bør være tid og stedfestet. Den som f. eks. har vært vidne til at tyskere eller norske nazister skyter ned forsvarslese mennesker eller ødelegger norsk eiendom, maa om mulig straks notere alle detaljer med tid, sted og navn paa forbryterne. Hvis navnet er ukjent, merk deg da hvilken organisasjon forbryterne hørte til, om det f. eks. var menige ss-folk eller norsk hird. Noter navnene paa eventuelle andre vidner, og gjem saa notatene og annet bevismateriell paa et helt sikkert sted. Slike dokumentasjoner vil om ikke lengevære med aa sikre oss et raskt og effektivt rettsoppgjør. Det blir ingen lynsj-justis i Norge, men forbryterne kommer ikke til aa slippe billig. VÅR TRYGG. Det skal straffes paa liv og frihet, paa ære og paa peng-pung. DET SKAL SLAAS FAST EN GANG FOR ALLE HVAD LANDSFORRÆDERI ER.